

for hele branchens område, ligesom det er forudsat, at uddannelsesrådet tilskynder brancheudvalgene til i samarbejde at udforme grunduddannelser, der er fælles for flere beslægtede brancher. Det vil imidlertid for brancheudvalgene være nærliggende i første række at koncentrere sig om tilrettelæggelsen af kursusuddannelse for de voksne lidt ældre arbejdere, der allerede har fastere tilknytning til et bestemt arbejdsområde og derfra har en række praktiske erfaringer at bygge på.

Under hensyn hertil må regeringen med kommissionen være enig i, at der for aldersgruppen 18-ca. 25 år vil være brug for et særligt initiativ og for en vis forsøgsvirksomhed fra det offentlige side, samt at ungdomsarbejdsløshedsloven vil være en naturlig ramme herom. Ved udarbejdelsen af nærværende lovforslag er derfor taget hensyn til de af kommissionen med henblik på lovrevisionen fremsatte konkrete forslag (betænkningens kap. XII. C. 1), idet det i loven er søgt fremhævet, at der tillægges det rent uddannelsesmæssige betydelig vægt både på de arbejdstekniske ungdomsskoler og uden for disses rammer, og at de kursus o. lign., der iværksættes efter loven, skal kunne søges såvel af arbejdsledige unge som af sådanne, der må forlade en arbejdsplads for at dygtiggøre sig. For at understrege disse hovedsynspunkter og den ændring, udviklingen således har medført i lovens målsætning, har man fundet det rigtigst at ændre lovens titel til „Lov om beskæftigelse og uddannelse af unge“.

Allerede efter den gældende ungdomsarbejdsløshedslov kan de unge — når de opfylder visse ledighedsbetingelser, og der anvises dem ophold på en af de arbejdstekniske ungdomsskoler — ikke med rette vægre sig ved at modtage henvisning. Hvis de vægrer sig, er de ikke berettigede til arbejdsløshedsunderstøttelse eller til hjælp fra det offentlige. Man må med kommissionen være enig i, at det vil være rimeligt fra samfundets side at gå et skridt videre derved, at man efter en vis tids ledighed anvender den samme pression over for de unge, når det drejer sig om at udnytte foreliggende muligheder for at dygtiggøre sig gennem en uddannelse, som passer til deres forhold og deres forudsætninger. Denne tankegang må ses i sammenhæng med forslaget i uddannelsesloven om, at der sikres de ikke-faglærte arbejdere over 18 år et eksistensgrundlag, medens de uddanner sig, svarende til hvad de ville have kunnet få i arbejdsløshedsunderstøttelse. Nærværende lovforslag er udformet på grundlag af disse synspunkter. Der henvises nærmere til bemærkningerne ad lovens §§ 13 og 10.

Til §§ 1 og 2.

Bestemmelserne svarer med visse redaktionelle ændringer til §§ 1 og 2 i den gældende lov.

Om forholdet mellem arbejdsministeriets *ungdomsudvalg* og det i forslaget til lov om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere omtalte *uddannelsesråd* bemærkes, at sidstnævnte bl. a. får til opgave at medvirke til, at uddannelse af ikke-faglærte på andet grundlag, herunder f. eks. nærværende lov, „i videst muligt omfang tilpasses det uddannelsessystem, der ved nærværende lov opbygges for ikke-faglærte arbejdere“.

Der vil derfor fremkomme en naturlig arbejdsdeling mellem de 2 organer. Ungdomsudvalget vil fortsat have til opgave at bistå ved den administrative side af, hvad der gennemføres eller støttes i henhold til lov om beskæftigelse og uddannelse af unge. Videre må udvalget fortsat være rådgivende for ministeren med hensyn til i hvilket omfang, på hvilke vilkår og i hvilke former, der skal gives undervisning efter denne lov, og navnlig må udvalget være rådgivende med hensyn til, i hvilket omfang og på hvilken måde undervisningen efter loven bør kombineres med en social (beskæftigelses-mæssig) indsats.

For så vidt angår selve *indholdet* af den erhvervsprægede undervisning, vil ministeriet og ungdomsudvalget fremover naturligt støtte sig til de undervisningsplaner etc., som fremkommer fra uddannelsesråd og brancheudvalg.

Til § 3.

I den gældende lovs § 3, stk. 1, er det om ungdomsarbejder bestemt, at kun arbejdsopgaver, der „ellers ikke for tiden kan forventes taget op“, normalt kan danne grundlag for oprettelse af ungdomsarbejder. Som anført i de indledende bemærkninger anser man det for nødvendigt at have mulighed for også at optage arbejdsopgaver af industriel karakter; den citerede begrænsning bør derfor udgå. Det er dog alene hensigten i givet fald at tilrettelægge produktion af industrielt tilsnit på de områder og i det omfang, hvor det vil have naturlig forbindelse med en optræning og tillæring. Inden for fængselsvæsenet og børneforsorgens ungdomshjem har man i nogen tid arbejdet på denne måde, dels med afsætning til statsinstitutioner og dels til private virksomheder, således at institutionen har optrådt som underleverandør.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2.

Når foranstaltninger iværksættes af andre end staten, vil det ikke altid være rimeligt at forlange, at der på alle punkter skal gælde de samme regler